

Sygn. akt III AUa 194/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Gawda
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz (spr.)
Protokolant: protokolant sądowy Kinga Panasiuk-Garbacz	

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2016 r. w Lublinie

sprawy(...)Spółki jawnej BiK M. w K.

z udziałem zainteresowanych K. W. (1)

oraz (...) Spółki z o.o. w P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie podstawy wymiaru składek

na skutek apelacji (...) Spółki jawnej BiK M. w K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 18 listopada 2015 r. sygn. akt VII U 1309/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od (...) Spółki jawnej B. iK. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. kwotę 900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Barbara Hejwowska Elżbieta Gawda Małgorzata Rokicka-Radoniewicz

III AUa 194/16

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 8 marca 2013 roku na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1, pkt. 1 lit a i c, art. 8 ust. 2a, art. 17 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 1 i 1 a oraz art. 20

ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442) oraz art. 81 ust. 1, 5 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027 z zm.) ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia K. W. (1) z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek(...) Spółka Jawna B. i K. M. w miesiącach styczeń – marzec 2009 roku, maj 2009 roku, lipiec 2009 roku, luty – kwiecień 2010 roku, czerwiec 2010 roku, wrzesień 2010 roku, listopad – grudzień 2010 roku oraz marzec – czerwiec 2011 roku, zwiększając je o kwoty dochodu uzyskane przez K. W. (1) z tytułu umowy zlecenia z (...) Sp. z o.o. – dalej (...) Sp. z o.o.

W uzasadnieniu organ wskazał, że K. W. (1), pracownik spółki (...) Spółka Jawna B. i K. M., świadcząc pracę w ramach umów o charakterze cywilnoprawnym, zawartych przez nią z (...) Sp. z o.o., w istocie wykonywała pracę na rzecz swojego pracodawcy, tj. (...) wobec czego uzyskała ona na podstawie art. 8 ust. 2a ustawy systemowej status pracownika, którego przychód z tytułu wykonywania przez niego umów cywilnoprawnych powinien być uwzględniony w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy.

Decyzją z dnia 8 marca 2013 roku Zakład ustalił dla płatnika składek(...) Spółka Jawna B. i K. M. kwoty należnych składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za miesiące styczeń – marzec 2009 roku, maj - lipiec 2009 roku, wrzesień – grudzień 2009 roku, styczeń – wrzesień 2010 roku, listopad – grudzień 2010 roku, styczeń 2011 roku, marzec – lipiec 2011 roku oraz listopad – grudzień 2011 roku.

Od tych decyzji odwołania do Sądu Okręgowego w Lublinie złożyła Spółka Jawna(...) wnosząc o uchylenie decyzji oraz o zasądzenie od organu na rzecz skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu strona skarżąca podniosła, iż pracownicy zawierali umowy zlecenia bez ich wiedzy, stąd płatnik nie miał możliwości uwzględniania osiągniętych z tego tytułu wynagrodzeń w podstawie wymiaru składek. W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podnosząc argumenty, które legły u podstaw wydania zaskarżonych decyzji.

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2014 roku Sąd połączył powyższe sprawy do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Postanowieniem z dnia 28 października 2014 roku Sąd wezwał K. W. (1) do udziału w niniejszej sprawie w charakterze zainteresowanej.

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 18 listopada 2015 roku oddalił odwołania oraz zasądził od wnioskodawców na rzecz organu rentowego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Sąd Okręgowy ustalił, że zainteresowana K. W. (1) była zatrudniona Spółce (...) B. i K. M. od 2003 roku na stanowisku przedstawiciela handlowego, na podstawie umowy o pracę. Do zakresu jej obowiązków należała sprzedaż towarów oferowanych przez spółkę, rozmowy z klientami, przygotowywanie zamówień zagranicznych, robienie tłumaczeń, obsługa faktur. Zakres ten z upływem czasu i zdobywania doświadczenia przez zainteresowaną powiększał się. Wnioskodawczyni pracowała w godzinach od 9 do 17.

Spółka (...) funkcjonuje od 1998 roku, z tym że początkowo była to spółka cywilna małżonków B. i K. M.. Następnie została ona przekształcona w spółkę jawną. Przedmiotem działalności prowadzonej przez spółkę jest sprzedaż sprzętu video i RTV, w ramach sklepów prowadzonych w L. i K.. Wnioskodawcy zatrudniają kilkunastu pracowników na podstawie umowy o pracę.

W związku z prowadzeniem sprzedaży dość kosztownego sprzętu wnioskodawcy zawierali umowy z podmiotami świadczącymi usługi finansowe, w celu umożliwienia klientom skorzystania z leasingu sprzętu. Takie umowy podpisywane były m.in. z firmą (...) oraz (...) Sp. z o.o. Umowa o współpracy pomiędzy (...) Sp. z o.o. oraz spółką (...) została podpisana po raz pierwszy w dniu 26 stycznia 2005 roku. Celem podpisania tej umowy było określenie zasad współpracy pomiędzy (...) Sp. z o.o. jako podmiotu zawodowo świadczącego usługi leasingowe, głównie w branży sprzętu elektronicznego, a (...) zajmującym się sprzedażą sprzętu technologii (...), w zamiarze osiągnięcia wspólnego celu jakim było wsparcie sprzedaży produktów oferowanych przez wnioskodawców, poprzez finansowanie ich klientów w formie leasingu realizowanego przez (...) Sp. z o.o. Za każdą podpisaną umowę leasingu spółka

dostawała prowizję od (...) Sp. z o.o. Wszelkie czynności związane z takimi umowami tj. przedstawianie oferty, kompletowanie i sprawdzanie potrzebnych dokumentów od klienta, wreszcie samo podpisanie umowy leasingu wykonywali pracownicy firmy (...) wskazani w umowie o współpracy, m.in. K. W. (1). Czynności te wykonywane były w siedzibie firmy (...), przy użyciu ich sprzętu, w godzinach świadczenia pracy określonej w umowie o pracę. De facto związane były one ściśle z czynnościami jakie pracownicy wykonywali w ramach umowy o pracę tj. sprzedażą towarów należących do skarżących. Wyznaczeniu pracownicy oferowali klientom spółki(...) finansowanie zakupu wybranego sprzętu poprzez leasing w (...) Sp. z o.o., informowali jakie dokumenty potrzebne są do zawarcia takiej umowy, kompletowali je i sprawdzali. Następnie, w sytuacji spełnienia wszystkich warunków przez klienta dochodziło do podpisania umowy leasingu pomiędzy kupującym a (...) Sp. z o.o. oraz do zawarcia umowy sprzedaży pomiędzy klientem a (...) Spółka Jawna. Zapłaty za zakupiony sprzęt na konto odwołujących dokonywał (...) Sp. z o.o. (...) nadzorował pracę wyznaczonych pracowników o tyle, że kontrolował poprawność umów i zebranych dokumentów.

Następnie w okresie od stycznia 2009 roku pracownicy spółki (...) wyznaczeni do w/w umowie o współpracy do wykonywania czynności w celu jej realizacji zaczęły podpisywać indywidualne umowy zlecenia z (...) Sp. z o.o. Przedmiotem tych umów było wykonywanie tych samych czynności związanych z oferowaniem i zawieraniem umów leasingowych na sprzęt sprzedawany przez (...) Spółkę Jawną. Pracownicy nadal wykonywali wszystkie związane z tym czynności w siedzibie pracodawcy, na jego sprzęcie, w czasie ustalonych godzin pracy. Umowy zlecenia zawierane były w związku z każdą zawartą umową leasingu. Pracownicy, w tym K. W. (1) otrzymywali od (...) Sp. z o.o. prowizję za każdą zawartą umowę leasingu. (...) Sp. z o.o. odprowadzała od wypłacanych pracownikom kwot uzyskanych z tytułu w/ umów zleceń składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki na podatek dochodowy. W związku z zawieraniem indywidualnymi umowami zlecenia pracownicy nie mieli zakazu oferowania produktów finansowych innych firm.

(...) Spółka Jawna B. i K. M. nieprzerwanie, nadal współpracuje z (...) Sp. z o.o. oraz innymi firmami oferującymi leasing sprzedawanego przez nich sprzętu.

Stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dowody z dokumentów oraz zeznania zainteresowanej K. W. (1) oraz wnioskodawczyni B. M., a także wyjaśnienia wnioskodawcy K. M., którym Sąd dał wiarę z zastrzeżeniem, że wątpliwości budziło twierdzenie wnioskodawców, iż nie mieli oni żadnej wiedzy na temat zawieranych umów zlecenia pomiędzy ich pracownikami a (...) Sp. z o.o. oraz że nie mieli żadnych korzyści w związku z zawarciem przez pracowników takich umów. Pracodawcy K. W. (1) sami zawierali umowę o współpracę z firmą (...) Sp. z o.o., w umowie zawarte były postanowienia dotyczące wypłaty prowizji na rzecz (...) Sp. z o.o., za każdą podpisaną umowę leasingową. Musieli wiedzieć jednocześnie, że takie umowy podpisywane są przez cały czas w ich sklepach, gdyż w takich przypadkach to (...) Sp. z o.o. płacił cenę sprzedaży za zakupiony przez klienta sprzęt. Wiedzieli również jakie czynności wiążą się z zawieraniem takich umów bezpośrednio w ich siedzibie. Niemożliwe w tych okolicznościach jest aby, jak twierdzi skarżąca, nie mieli świadomości o zawieranych umowach i nie zdawali sobie sprawy z korzyści jakie niesie bezpośrednio dla ich firmy oferowanie rozwiązań leasingowych przy zakupie kosztownego sprzętu. W tym zakresie Sąd więc nie dał wiary odwołującym.

Do okoliczności spornych w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji oraz odwołania, należy ocena zasadności uwzględnienia przez Zakład w podstawie wymiaru składek zainteresowanej na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz zdrowotne przychodu uzyskanego z tytułu wykonania umów zlecenia zawieranych w okresie pomiędzy styczniem 2009 roku a czerwcem 2001 roku oraz uznania pracodawcy zainteresowanej za płatnika składek z tego tytułu.

Sąd Okręgowy orzekł, że zgodnie z treścią art. 8 ust. 2a tej ustawy systemowej za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Cytowany przepis ma zastosowanie tylko do osób, które są pracownikami w rozumieniu art. 2 k.p. i dodatkowo wykonują pracę na podstawie

umowy cywilnoprawnej, w tym przepisie wymienionej, zawartej z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy powołał się na poglądy wyrażane w literaturze, w której przyjmuje się, że cytowany przepis rozszerza pojęcie pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych poza sferę stosunku pracy o wykonywanie pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej przez osobę, która umowę taką zawarła z podmiotem trzecim, jednakże w ramach tej umowy cywilnoprawnej wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy (K. Dziwota (w:) Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz, red. J. Wantoch-Rekowski, Toruń-Warszawa 2007, s. 63; B. Gudowska (w:) Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz, red. B. Gudowska, J. Strusińska-Żukowska, Warszawa 2011, s. 200; M. Klimas, Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, Warszawa 2013, s. 29). Kluczową zatem przesłanką, decydującą o uznaniu takiej osoby za pracownika w rozumieniu ustawy systemowej jest to, że będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej, zawartej z nim lub inną osobą.

Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie poglądem, który Sąd Okręgowy w pełni aprobował, przez wykonywanie pracy "na rzecz" pracodawcy w rozumieniu powołanego przepisu należy rozumieć "uzyskiwanie" przez pracodawcę "rezultatu pracy", w tym znaczeniu, że musi istnieć bezpośredni związek między korzyścią pracodawcy, która jest wymierna i związana z realizacją celów statutowych, a pracami wykonywanymi przez jego pracowników na podstawie umów cywilnoprawnych zawieranych z innym podmiotem (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku, sygn. II UZP 6/09; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 roku, sygn. I UK 259/09 oraz z dnia 25 maja 2010 roku, sygn. I UK 354/09). Godny przywołania jest również pogląd Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2012 roku, sygn. III AUa 1031/12, zgodnie z którym odnosząc się do zwrotu "wykonuje pracę na rzecz pracodawcy", powołany Sąd wskazał, że "użyty w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej zwrot "działać na rzecz" użyty został w innym znaczeniu niż w języku prawa, w którym działanie "na czyjąś rzecz" może się odbywać w wyniku istnienia określonej więzi prawnej (stosunku prawnego). Stosunkiem prawnym charakteryzującym się działaniem na rzecz innego podmiotu jest stosunek pracy, do którego istotnych cech należy działanie na rzecz pracodawcy (art. 22 k.p.). Również wykonujący zlecenie "działa na rzecz zleceniodawcy" (art. 734 i n. k.c.). W kontekście art. 8 ust. 2a ustawy systemowej zwrot ten opisuje zatem sytuację faktyczną, w której należy zastosować konstrukcję uznania za pracownika. Jest nią istnienie trójkąta umów, tj. 1) umowy o pracę, 2) umowy zlecenia między pracownikiem a osobą trzecią i 3) umowy o podwykonawstwo między pracodawcą i zleceniodawcą. Pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy".

Wskazuje się, że osoba, o której mowa w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, powinna być pracownikiem w dniu zawarcia umowy cywilnoprawnej ze swoim pracodawcą lub osobą trzecią, o ile na jej podstawie wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Zawarcie umowy cywilnoprawnej przed nawiązaniem stosunku pracy lub po jego ustaniu nie stanowi przesłanki do zastosowania powołanego przepisu, chyba że umowa ta była wykonywana w okresie trwania stosunku pracy.

Bezsporna w rozpoznawanej sprawie była okoliczność, że zainteresowana K. W. (1) w okresie zawierania kolejnych umów zlecenia tj. w okresie objętym decyzją: od stycznia 2009 roku do czerwca 2011 roku była pracownikiem(...) Spółka Jawna B. i K. M., zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na stanowisku przedstawiciela handlowego oraz że wskazana umowa o pracę stanowiła tytułu do obowiązkowego ubezpieczenia społecznego. W toku postępowania Sąd ustalił natomiast, iż w okresie od dnia stycznia 2009 roku do czerwca 2011 roku zainteresowana świadczyła pracę na rzecz swego pracodawcy, wykonując umowy zlecenia, zawierane z podmiotem trzecim, tj. (...)Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Wskazane umowy zlecenia zawierane były w celu oferowania klientom(...) Spółka Jawna możliwości finansowania zakupów dokonywanych w (...) za pomocą umowy leasingu z (...) Sp. z o.o.. Umowy te były niejako dodatkowe do umowy o współpracy zawartej pomiędzy pracodawcą zainteresowanej a (...)Sp. z o.o. w dniu 26 stycznia 2006 roku. Różnica polegała na tym, iż w wypadku umowy o współpracy, która obowiązuje zresztą do tej pory, prowizje

otrzymywał bezpośrednio (...), natomiast prowizje z umów zlecenia otrzymywał pracownik wykonujący bezpośrednio czynności zmierzające do zawarcia umowy leasingu.

W ocenie Sądu do okoliczności w sposób jednoznaczny potwierdzających, iż praca w ramach umów zlecenia była wykonywana na rzecz pracodawcy zaliczyć trzeba fakt, że wykonywane na ich podstawie prace związane z podpisywaniem umów leasingu wykonywane były przy wykorzystaniu sprzętu należącego do (...) oraz w ramach czasu pracy ustalonego z pracodawcą. Istotną okolicznością jest również fakt, że podpisanie umowy leasingu miało na celu wykonanie podstawowego obowiązku pracowniczego zainteresowanej, a mianowicie doprowadzenie do sprzedaży produktów oferowanych przez pracodawcę, leasing miał ułatwić finansowanie kosztownego sprzętu a co za tym idzie miał prowadzić do zwiększenia sprzedaży. Sam pracodawca zawarł z(...)Sp. z o.o. taką umowę mającą na celu realizację tych samych celów.

W tym stanie rzeczy zainteresowana wykonując pracę w oparciu o umowy zlecenia zawarte z(...)Sp. z o.o. w sklepie (...) Spółka Jawna, w którym jednocześnie była zatrudniona w ramach umowy o pracę, świadczyła ją na rzecz swego pracodawcy.

W konsekwencji ziścił się podstawowy skutek uznania osoby wskazanej w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej za pracownika, tj. objęcie zainteresowanej obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnymi, rentowymi, chorobowymi i wypadkowymi tak, jak pracownika (art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy systemowej). W związku z tym zainteresowana podlega obowiązkowi zgłoszenia do wymienionych ubezpieczeń społecznych, a obowiązek ten obciąża płatnika składek (art. 36 ust. 1 i 2 ustawy systemowej) (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 roku, sygn. I UK 259/09). Zainteresowana jako osoba, o której mowa w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, podlega zatem obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunku pracy oraz umowy zlecenia. Przychody z tych źródeł podlegają zsumowaniu i stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe, stosownie do art. 18 ust. 1a i 3 w związku z ust. 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy systemowej. Jednakże przychód z tytułu umowy cywilnoprawnej jedynie "uwzględnia się" w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy.

W kwestii określenia podmiotu posiadającego statusu płatnika w rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy w pełni podzielił pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uchwale z dnia 2 września 2009 roku, sygn. II UZP 6/09, zgodnie z którym pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy agencyjnej, umowy o dzieło, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut podnoszony przez odwołujących, iż nie mogą być płatnikiem zainteresowanej odnośnie dochodów osiąganych przez nią z innych źródeł, gdyż nie mają o nich wiedzy ani też nie mogą jej żądać od pracownika. W tej kwestii Sąd orzekający w pełni aprobuje stanowisko Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, wyrażone w wyroku z dnia 25 czerwca 2015 roku, sygn. III AUa 207/15, w którym pośrednio Sąd ten wskazuje, iż pracodawca jako podmiot ustawowo zobowiązany do realizacji obowiązków wynikających z wyznaczenia go na płatnika składek ubezpieczeniowych jest uprawniony do zasięgania wiedzy o przychodach pracownika dla realizacji wskazanego celu. Pracodawca ma przy tym prawo domagania się takich informacji przede wszystkim od samego pracownika w ramach trójstronnego stosunku ubezpieczeń społecznych łączącego ubezpieczonego, płatnika składek oraz organ rentowy. Funkcjonowanie tego stosunku wiąże się, między innymi, ze spełnieniem przez płatnika nałożonych na niego przez ustawodawcę zadań w zakresie obliczania i opłacania składek na obowiązkowe ubezpieczenia pracownika, także takiego, o którym mowa w art. 8 ust. 2a u.s.u.s. Mieć przy tym na względzie należy, że zasięganie takiej informacji nie może kwalifikowane być jako naruszenie konstytucyjnych gwarancji w zakresie ochrony danych osobowych oraz obrazu dóbr osobistych.

W myśl art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 581) do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie

emerytalne i rentowe tych osób tj. podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego.

W sytuacji ustalenia, że zainteresowana wykonując pracę w oparciu o umowy zlecenia w spornych okresach zawarte z (...) Sp. z o.o. w firmie (...) Spółka Jawna B. i K. M., w którym jednocześnie była zatrudniona w ramach umowy o pracę, świadczyła ją na rzecz swego pracodawcy i w konsekwencji podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunku pracy oraz umowy zlecenia oraz przy uwzględnieniu okoliczności, że przychód z tytułu umowy cywilnoprawnej "uwzględnia się" w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy, rozstrzygnięcie organu rentowego w przedmiocie uwzględnienia przychodów zainteresowanej, uzyskanych z tytułu wykonywania przez nią umowy cywilnoprawnej w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy, należało uznać za odpowiadające prawu. Zaskarżone decyzje były więc prawidłowe.

Z powyższych względów i na mocy powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy orzekł o obowiązku zwrotu kosztów procesu od odwołującego na rzecz pozwanego w wysokości 60 złotych - zgodnie z treścią art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (t.j. Dz. U. z 2013, poz. 490). Na niezbędne koszty dochodzonych praw przez pozwanego składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 60 złotych.

Od tego wyroku apelację wnieśli wnioskodawcy (...) B i K. M. zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucali:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art.233 § 1 kpc polegające na dokonaniu oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z pominięciem wsze stronnego jego rozważenia, sprzeczności istotnych ustaleń sądu z treścią materiału dowodowego oraz braku dostatecznej analizy tego materiału, a mianowicie pominięcie dowodów z zeznań świadków K. W. (2) zainteresowanej i wnioskodawców a także nieuwzględnienie jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych wskazujących na to, że wnioskodawca nie miał żadnej wiedzy na temat umów zawieranych z (...) oraz nie osiągał korzyści z tego tytułu, w umowie współpracy nie było mowy o zawieraniu dodatkowych umów z pracownikami, nie informowania przez zainteresowaną o fakcie zawarcia umowy z (...), celem zawieranych przez pracowników umów nie było oferowanie zakupów za pomocą umowy leasingu, nadzór nad pracownikami w zakresie wykonywania czynności wynikających z umów leasingu;

- art.328 § 2 kpc polegające na niewskazaniu, na jakich dowodach oparł się Sąd ustalając okoliczności faktyczne w postaci wykonywania przez zainteresowaną pracy na rzecz wnioskodawcy w ramach umowy zlecenia za wiedzą pracodawcy oraz celu zawieranych przez pracowników umów zlecenia.

2. naruszenie przepisów prawa materialnego:

- art.8 ust.2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że zainteresowana, będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z wnioskodawcą jednocześnie świadczyła na jego rzecz pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej;

- art.17 ust.1 w związku z art.16 ust.1 pkt 1 ustawy systemowej poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że wnioskodawca był zobowiązany do obliczania, rozliczania i przekazywania składek zatem został błędnie uznany za płatnika;

- art.18 ust.1a i 3 ustawy systemowej poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że wnioskodawca miał możliwość uwzględnienia przychodu z tytułu zawartych umów zlecenia, a co za tym idzie prawidłowego ustalenia

podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z uwzględnieniem przychodu z tytułu tych umów, podczas gdy wnioskodawca nie miał wiedzy o istnieniu tychże umów.

Wnosili o zmianę wyroku w całości poprzez uwzględnienie odwołań oraz zasądzenie na rzecz wnioskodawców kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu. Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Sąd Apelacyjny akceptuje w całości zarówno ustalenia faktyczne jak i wywody prawne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, zatem nie zachodzi konieczność ich powtarzania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 1998 r. II CKN 923/97, OSNC 1999/3/60).

Przede wszystkim, wbrew zarzutom apelacji, Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń i rozważył wszystkie istotne dla sprawy okoliczności. Istota sprawy sprowadzała się do zbadania czy zainteresowana jest pracownikiem w rozumieniu art. 8 ust. 2a cyt. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych a tym samym czy jej pracodawca jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od przychodu uzyskanego w ramach stosunku pracy jak i umowy zlecenia zawartej ze spółką (...).

Badając te okoliczności Sąd Okręgowy nie dopuścił się naruszenia art. 8 ust. 2a cyt. ustawy i słusznie przyjął, iż na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych pojęcie pracownika jest szersze niż na gruncie prawa pracy. Pracownikiem nie jest bowiem wyłącznie osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, spółdzielczej umowy o pracę, powołania, mianowania i wyboru (art. 2 k.p.) ale również osoba, która w oparciu o umowę agencyjną, umowę zlecenia lub inną o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowę o dzieło zawartą z innym podmiotem wykonuje pracę na rzecz swojego pracodawcy. Istotne jest zatem związanie stosunkiem pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonuje pracę w ramach umowy wymienionej w treści cyt. przepisu, którą zawarła z innym podmiotem. Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie. Zainteresowana pozostaje w stosunku pracy z wnioskodawcą a jednocześnie zawarła umowę zlecenia ze spółką (...) i wykonywała zatrudnienie w ramach tej umowy na rzecz swojego pracodawcy w normalny czasie pracy. Tym samym w okresie trwającej umowy zlecenia była pracownikiem – po myśli art. 8 ust. 2a cyt. ustawy.

Skoro zainteresowana była pracownikiem również w ramach zawartej umowy zlecenia, to spółka(...)jako pracodawca jest płatnikiem składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy - art. 4 pkt 2a cyt. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (por. orzecznictwo Sądu Najwyższego: uchwała z dnia 2 września 2009 r. II UZP 6/2

OSNP 2010/3-4/46, wyrok z dnia 14 stycznia 2010 r. I UK 252/09, wyrok z dnia 18 października 2011 r. III UK 22/11OSNP 2012/21-22/266).

W ocenie Sądu Apelacyjnego wyrok wydany przez Sąd Okręgowy jest trafny i zgodny z obowiązującymi przepisami, zaś apelacja wnioskodawców jako bezzasadna podlega oddaleniu w trybie art. 385 KPC

Orzeczenie o kosztach Sąd Apelacyjny oparł na przepisach art.98 § 1 i § 3 KPC oraz § 6 pkt 4 i § 12 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 oraz z 2015 r. poz. 617 i 1078).